

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych.

Ze względu na dokonane w myśl ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. (Dz. Pr. № 31, poz. 261) objęcie administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austriacko-węgierskiej oraz w analogicznem zastosowaniu art. 20 i 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 (Dz. Pr. № 14, poz. 145) zarządzam:

Art. 1. Opłatę od podań, wnoszonych do urzędów państwowych, mających siedzibę na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego, oraz od załączników do takich podań uiszczyć należy w wysokości, oznaczonej w art. 20 dekretu z dnia 7 lutego 1919 (Dz. Pr. № 14, poz. 145), także wówczas, gdy petent ma mieszkanie lub siedzibę na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austriacko-węgierskiej.

Art. 2. Opłatę od odpisów (art. 32 powołanego dekretu), zaopatrzonych w poświadczenie zgodności z oryginałem przez urzędy państwowe, mające siedzibę na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego, uiszczyć należy w wysokości, wskazanej w ustępie drugim artykułu 33 powołanego dekretu, również wówczas, gdy odpis taki wydaje się wskutek podania osoby, mającej mieszkanie lub siedzibę na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austriacko-węgierskiej.

Art. 3. Ustęp pierwszy § 3 rozporządzenia z 16 lutego 1919 (Dz. Pr. № 19, poz. 227) stosuje się również w wypadkach o których mowa w art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia,—z tą zmianą, że opłatę pobiera Urząd Podatkowy.

Warszawa, dnia 9 maja 1919 r.

Minister Skarbu:
Karpiński